

[Rahbæk Møller]

I øvrigt burde denne satsning på udviklingskontrakter ledsages af krav til alle offentlige styrelser om, at ingen større indkøb må foretages, uden at der afsættes et passende beløb til udviklingskontrakter, og specielt bør Statens Indkøb trækkes ind i billedet. Der er intet, der stimulerer erhvervsudviklingen så effektivt som kritiske og kvalitetsbevidste kunder, og det betyder ikke altid at købe det billigste uanset kvalitet.

Når det drejer sig om samfundsmæssige behov, der ikke direkte hænger sammen med offentlige indkøb, er de prioriteret lavt i redegørelsen. Udviklingsprogrammet for handicap- og ældreforsorgsteknologi, miljøteknologi, arbejdsmiljøteknologi og genanvendelse er nævnt som mulige fremtidige initiativprogrammer, men er åbenbart prioriteret lavere end rent teknisk betonede udviklingsprogrammer. Det er meget kortsynet. Indførelse af nye tekniske metoder bør netop ledsages af behovsstyrede udviklingsprogrammer, hvis vi skal sikre, at den teknologiske udvikling får en retning, der forbedrer samfundet.

Specielt er det vigtigt, at miljøhensyn tidligt kommer ind i billedet, så der bliver tale om en overgang til renere teknologier og ikke blot en tilfældig fremme af både forurenende og ikke-forurenende teknologier. SFs miljøpolitiske ordfører, fru Anne Grete Holmsgård, vil senere i dag uddybe dette punkt.

Også på andre områder betegner redegørelsen kun et halvt fremskridt, f.eks. vedrørende egnsudviklingen. Det er rigtigt set, at vi kan få mere ud af pengene ved at bruge dem til regional teknologisk service i stedet for til tilskud til virksomheder, der slår sig ned i egnsudviklingsområder. Men det, der kunne gøre en sådan omlægning effektiv, nemlig en opblødning af kommunalfuldmagten, så amter og kommuner kunne få en bredere vifte af de erhvervspolitiske virkemidler at spille på, mangler helt.

Jeg har netop i formiddags været ovre på Den Kommunale Højskole i Grenå for at diskutere kommunal erhvervs politik med kommunalpolitikere fra hele landet og fra en række politiske partier. Det var karakteristisk, at der var stor interesse for en stærkere kommunalpolitisk indsats på det erhvervs-mæssige område, og at kommunalfuldmagtens bånd føles urimelig snævre. Nogle var kommet igennem med initiativer, der ikke

tillades andre steder, ved hjælp af forskellige trick. Men det kan ikke være meningen, at kommunalpolitikere skal snyde staten for at gennemføre ting, der ud fra enhver synsvinkel er fornuftige.

Redegørelsen har også et afsnit om det teknologiske servicenet. Det er velkendt, at vores teknologiske institutter og ATV-institutter hører til verdens bedste af deres art, men det er desværre også velkendt, at de fleste mindre virksomheder ikke benytter dem, fordi de erhvervsdrivende tuller rundt med deres egne problemer uden overskud til at finde ud af, at det teknologiske servicenet har mulighed for at hjælpe dem.

Her foreslås så, at de teknologiske institutter gør mere ud af at markedsføre sig. Man kan mærke, at vi har fået en merkantil minister. Jeg har to bedre ideer, som jeg stiller til ministerens rådighed.

Den ene er at bringe basistilskuddene til det teknologiske servicenet op på niveauet før de nedskæringer, som ministerens forgænger foretog. Så ville mulighederne for at stille specielle ordninger til rådighed for de mindre virksomheder være bedre.

Den anden er den allerede nævnte: at give kommunerne flere udfoldelsesmuligheder. Kommunerne er langt nærmere ved borgerne end noget statsligt organ og har derfor store muligheder for at fungere som bindeled.

Ministeren foreslår endvidere eksportfremmeordningen omlagt, så det bl.a. bliver lettere at benytte sig af handelsgrossister. Det er sikkert også godt nok, især for handelsgrossisterne, men jeg savner stillingtagen til handelshuse, som bl.a. Håndværksrådet har gjort sig til talsmand for. Det første er allerede under oprettelse. Er det ikke på tide, at amter og kommuner får mulighed for at agere fødselshjælpere for flere af slagsen? Det kunne være en måde at få de små virksomheder ud på eksportmarkederne på.

Ministeren foreslår også en omlægning af administrationen af såvel eksportfremmeordningerne som teknologifremmeordningerne, så systemet af råd og nævnen forenkles, og så flere sager klares af styrelserne. Det kan SF ubetinget støtte. Det svarer til, hvad vi foreslog i et beslutningsforslag for to sæsoner siden. Der er dog to mangler i forhold til vores beslutningsforslag.

Den ene er, at man ikke sikrer paritet i alle råd og nævnen mellem lønmodtager- og